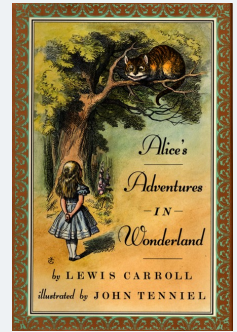

Alice in Wonderland

Zwg door Maartje
Zeker Weten Goed
24 June 2019

✓ Zeker Weten Goed

Auteur	Lewis Carroll
Genre	Jeugdboek
Eerste uitgave	1862
Uitgever	Gottmer
Pagina's	178

Feitelijke gegevens

- 2e druk, 2014
- 178 pagina's
- Uitgeverij: Gottmer

Flaptekst

Eerste zin

Alice begon er genoeg van te krijgen om naast haar zusje aan de waterkant te zitten zonder iets te doen.

Samenvatting

Het meisje Alice ziet op een dag, als ze met haar zusje buiten zit, een konijn langsrennen met een vestje aan en op zijn zakhorloge kijkend. Hij roept iets als 'Ojee, ik kom veel te laat'. Het verbaast haar een beetje en gaat erachteraan. Het konijn is in een gat in de heg gesprongen en ook Alice springt erin. Ze valt voor een ellendig lange tijd, ze heeft allerlei gedachten en gesprekken met zichzelf, ziet voorwerpen voorbij zweven, totdat ze op een berg takjes valt. Ze is in een ruimte met allerlei deuren en ze vindt een sleuteltje, deze past echter op geen enkele deur en geen één gaat uit zichzelf open. Dan ziet ze een heel klein deurtje waarop de sleutel wel past. Als ze erdoorheen kijkt ziet ze een prachtige tuin en ze wil er graag naartoe. Ze is echter veel te groot om door het deurtje te passen. Alice ziet dan een tafel waarop een flesje staat met 'drink me'. Dat doet ze en ze krimpt meteen. Ze krimpt alleen zoveel dat ze nu niet meer bij de sleutel op het tafeltje kan. Alice vindt een koekje en eet ervan. Nu groeit ze weer zoveel dat ze niet meer in de kamer past. Dat maakt haar zo verdrietig dat ze ervan moet huilen, maar nu ze zo groot is ontstaat er een hele stroom van water.

Ondertussen komt het Konijn weer langs, zich nog steeds zorgen makend over de tijd, dat hij te laat zal komen bij de Hertogin. Hij laat witte handschoenen en een waaier vallen als hij Alice ziet en schiet weg. Alice pakt de waaier op en begint daardoor weer te krimpen tot ze nog maar zestig centimeter groot is. Alice begint na te denken over alles dat ze weet, maar komt erachter dat er niets meer van klopt; rekensommen, aardrijkskunde, rijmpjes. Ze bedenkt dat ze vast iemand anders is geworden, iemand die dom is, sinds vanmorgen en waarna alles raar is geworden. Alice is

gekrompen maar heeft nog steeds het sleuteltje niet te pakken. Ze beland in haar eigen tranenmeer en ziet daar een muis zwemmen. Ze begint over haar kat Dina, maar daar maakt ze de muis alleen maar bang mee. Alice komt een zwerm vogels tegen als ze meer naar de oever gaat. Het zijn een Dodo, een papegaai, een eend en andere opmerkelijke wezens. Om weer droog te worden gaat de muis een saai (droog) verhaal vertellen. Dit helpt niets, waardoor ze een cirkelrace starten. De vogels rennen zo hard mogelijk en worden weer een beetje droog. Alice begint weer over haar kat, wat de vogels wegjaagt.

Alice ziet het Konijn weer, die haar aanziet voor zijn bediende Marie. Uiteraard is ze dat niet, maar gaat toch in zijn opdracht zoeken waar de handschoenen en de waaier gebleven zijn. Ze belandt in het huis van het Konijn, waar ze een drankje drinkt om weer te groeien. Ze groeit alleen zo groot dat het niet meer past, en ze haar been in de schoorsteen steekt en haar arm uit het raam hangt. Het konijn wil van de arm af en stuurt Willie de Hagedis erop af om te kijken hoe dat moet. Alice schopt hem het huis uit, waarna het Konijn met kiezels gooit. Deze veranderen in koekjes en Alice krimpt weer.

Ze vlucht weg het bos in, waar ze een hondje tegenkomt. Omdat ze zo klein is wordt ze een beetje bang, maar ze leidt hem af door een stok weg te gooien en de hond rent erachteraan. Dan komt ze bij een paddenstoel, waar een oude rups (Caterpillar) op zit. Hij rookt waterpijp en praat heel langzaam en vaag. Uiteindelijk zegt hij haar dat de ene kant van de paddenstoel haar laat groeien, de andere kant laat krimpen. Omdat het een rond ding is, vindt Alice het lastig om te bepalen. Ze neemt een stukje in haar linker- en rechterhand en neemt om beurten een hapje. Haar nek wordt heel lang, waardoor ze tot in de boomtoppen groeit. Een duif ziet haar aan voor een slang.

Wanneer ze weer tot normale lengte gekrompen is, komt ze bij een heel klein huisje. Ze laat zichzelf meer krimpen en gaat naar binnen. In de lucht hangt veel peper, waardoor iedereen niest en boos is. Er is een hertogin en een kok die soep maakt. De hertogin houdt een baby vast die alleen maar huilt, de kok gooit met pannen. Ze ziet daar een Kolderkat (Cheshire Cat), een kat die verdwijnen en een grote grijns op zijn kop heeft. De Hertogin gaat kwaad weg en Alice krijgt de baby vast. De baby verandert langzaam in een varken en holt het bos in. Alice praat tegen de Kolderkat en hij vertelt haar dat de Maartse Haas (March Hare) en de Hoedenmaker (Hatter) ook in het bos wonen. Ook zegt hij dat iedereen hier gek is, dus ook Alice.

Ze komt aan bij de Maartse Haas en ziet dat hij samen met de Mafmuis en de Hoedenmaker aan een hele lange tafel zit. De Hoedenmaker vertelt haar dat omdat de Tijd niet meer doet wat hij wil, het nu altijd theetijd is. Ze zijn dus eeuwig thee aan het drinken, ze schuiven telkens een plaatsje op aan de tafel. De Mafmuis slaapt constant en vertelt vreemde verhalen. Alice ziet in een van de bomen een deur, ze gaat erdoorheen en is opnieuw in de zaal met het tafeltje en de sleutel. Ze eet van de paddenstoel om de juiste lengte te krijgen en gaat door de deur naar de prachtige tuin.

Eenmaal in de tuin ziet ze 3 mannetjes gekleed als Klaverjassen de rozen verven, ze vertellen haar dat ze dat doen uit angst voor de koningin. Ze hebben per ongeluk witte rozen gepland, terwijl zij rode wilde. Dan komt de Koningin (Queen of Hearts) langs en vraagt Alice wie ze is. De zegt dat de mannetjes onthoofd moeten worden en nodigt Alice uit voor een potje Croquet. De mannetjes hebben zich gelukkig verstopt, dus het wordt geen bloedbad. Als Alice bij het speelveld aankomt weet ze niet waar ze moet beginnen. De ballen zijn levende egels en de slaghamers waren flamingo's. Alle spelers waren constant bezig met het in bedwang houden van hun speelstukken, de ballen liepen weg en de kaartenmannetjes waren de poortjes, waardoor het spel chaotisch werd. Bovendien was het veld vol van bulten en gaten, waardoor het spelen moeilijk werd. Iedereen die niet speelde of niet genoeg zijn best deed, werd door de Koningin onthoofd. Alice ziet de Kolderkat weer en is blij dat ze met iemand kan praten. De Koning vond de

kat maar niets en wilde hem laten onthoofden, waardoor de discussie ontstaat of je iets zonder lijf (want de kat liet alleen zijn hoofd zien) wel kan onthoofden. Om dat op te lossen wordt de Hertogin uit de gevangenis gehaald.

Alice praat met de hertogin over allerlei dingen die niet kloppen. De Hertogin maakt van elke zin een moraal, en Alice ergert zich eraan. De Koningin wordt boos en stuurt de Hertogin weer weg. Alle spelers zijn inmiddels 'onthoofd', alleen wordt het bij niemand werkelijk uitgevoerd. De Koningin brengt Alice bij de Griffioen (Griffin), die haar naar de Nepschildpad (Mock Turtle) leidt. Die zegt dat hij ooit een echte schildpad is geweest en nu altijd treurig is. Hij en de Griffioen vertellen Alice over hun school in de zee en de kreeftendans die ze deden.

De Griffioen neemt Alice mee naar de rechtszaak van de Boer (Knave of Hearts), die ervan wordt beschuldigd dat hij de taartjes van de koningin heeft gestolen. Alice verbaast zich over de slechte rechtsgang, de Koning roept maar wat en de jury stelt niets voor. Het Konijn roept verschillende getuigen op; de Hoedenmaker die niets te melden heeft, de kokkin die weigert iets te zeggen en vervolgens Alice. Alice weet er helemaal niets vanaf en snapt eigenlijk niet waar het om gaat. Ze is ondertussen weer ontzettend groot geworden en stoot de jury van hun bank. Ze doet nogal bij de hand en dat maakt de Koning boos. Er wordt een bewijsstuk geleverd tegen de boer: een brief zonder geadresseerde en niet geschreven in het handschrift van de boer. Toch wordt hij ervan beschuldigd dat geschreven te hebben. Alice is boos en vindt het flauwekul hoe de rechtszaak verloopt. De bewoners keren zich tegen haar en de kaarten beginnen haar aan te vallen.

Op dat moment wordt Alice door haar zus wakker gemaakt. Ze vertelt over haar droom en wat voor bizarre dingen ze daarin allemaal heeft meegemaakt. Haar zus luistert en valt zelf ook in slaap. Ze droomt over Alice en de vreemde wezens die haar verteld werden. De zus stelt zich voor hoe de kleine, fantasierijke Alice toch groot zal worden en wonderlijke verhalen zal vertellen aan haar kinderen.

Personages

Alice

Over Alice kom je niet veel te weten qua uiterlijk, maar wat je wel weet is dat ze erg bezig is met haar kennis en beleefdheid. Alles wat ze in de 'echte wereld' wist, is in Wonderland niets waard en de dieren doen niet aan beleefdheid. Hoewel ze het allemaal opmerkelijk vindt, gaat ze mee in wat er op haar afkomt en geeft niet snel op.

Konijn

Het Konijn komt op verschillende plekken in het verhaal terug. Hij heeft zijn eigen huisje, een assistent Marie (waar hij Alice voor aanziet) en is schijnbaar de assistent van de Hertogin. Hij is constant bezig met de tijd en draagt dan ook altijd een vestje met daarin zijn zakhorloge. Daarnaast speelt hij een belangrijke rol in de rechtszaal.

Koningin (Queen of Hearts)

De Koningin is een opmerkelijk figuur. Zij lijkt meer macht te hebben dan de koning en deelt constant bevelen uit. Haar favoriete zinnetje is: 'Hak de kop eraf!'. Iedereen is bang voor haar en ze speelt graag Croquet.

Hoedenmaker (Hatter)

De Hoedenmaker is een warrig figuur. Doordat de Tijd niet meer doet wat hij wil, is het altijd theetijd. De Hoedenmaker brengt dan ook zijn dag door met de Maartse Haas en Mafmuis aan een lange tafel vol theekopjes. Hij getuigt in de rechtszaak van de boer, maar kan daar niets aan bijdragen.

Quotes

"'Als ik later Hertogin ben,' zei ze tegen zichzelf (maar zonder al te veel hoop), 'zal ik helemaal geen peper in mijn keuken toelaten. Soep zonder peper is ook lekker. Misschien komt het altijd wel door de peper, als mensen heetgebakerd zijn,' ging ze verder, tevreden dat ze een nieuw soort regel had bedacht."

Bladzijde 125

"'Hebben jullie niets beters te doen dan raadsels opgeven waar geen antwoord op bestaat? Daar ga ik mijn tijd niet aan verspillen, hoor.' 'Als jij de Tijd net zo goed kende als ik,' zei de Hoedenmaker, 'zou je niet zo oneerbiedig over hem praten.' 'Ik begrijp niet wat je bedoelt,' zei Alice. 'Nee, natuurlijk niet,' zei de Hoedenmaker. 'Ik durf te wedden dat jij de Tijd nog nooit hebt gesproken.'"

Bladzijde 100

"'Misschien heeft u dat nog niet zo gemerkt,' zei Alice. 'Maar als u eenmaal in een pop bent veranderd - want dat zal gebeuren - en daarna in een vlinder, zult u zich toch wel een beetje vreemd voelen. Denkt u ook niet?' 'Helemaal niet' zei de Rups. 'Goed, misschien dat u zich dan niet vreemd voelt,' vervolgde Alice. 'Maar ik zou me vreemd voelen.' 'Jij' sprak de Rups vol minachting. 'Wie ben jij?'"

Bladzijde 66

"'O Muis, weet je misschien hoe ik uit dit meer kan komen? Ik ben zo moe van al dat zwemmen.' (Alice dacht dat dit de juiste manier was om een muis aan te spreken. Ze had het nooit eerder gedaan, maar ze had in de Latijnse grammatica van haar broer een rijtje zien staan: een muis, van een muis, aan een muis, door een muis, o muis.)"

Bladzijde 33

Thematiek

Fantasie en werkelijkheid

Het grootste thema is fantasie en werkelijkheid. Alice ziet alles in Wonderland als werkelijkheid aan, het komt in geen enkel moment in haar op dat ze wel eens zou kunnen dromen. De werkelijkheid is geheel anders dan ze gewend is, maar ze laat het allemaal op haar afkomen. De schrijver Lewis Carroll speelt met het idee dat we de wereld en hoe wij die verwerken als vanzelfsprekend zien, en keert alles om wat we gewend zijn. De fantasie maakt alles mogelijk en dus ook een bizar verhaal waarin niets klopt en toch een geheel vormt.

Motieven

Sprookje/gothic

Het verhaal is uiteraard een sprookje, de verhaallijnen zijn onlogische en de werkelijkheid is losgelaten om het verhaal te kunnen vertellen. Een sprookje heeft ook altijd een moraal, hetgeen waar ook de Hertogin in Alice in Wonderland op hamert.

Logica

Logica is een van de bouwstenen van dit verhaal, of eigenlijk de afwezigheid daarvan. De logica die vooral niet in het verhaal zit en de dieren niet blijken te hebben zoals Alice die heeft, zorgt voor verwarring en maakt de situatie nog wonderlijker dan het in eerste oogopslag is. De dieren komen namelijk in grote mate ook voor in de echte wereld, ze gedragen zich alleen anders en kunnen praten. In Wonderland kan je niet aannemen dat de logica werkt zoals in de echte wereld.

Opvoeding

Naast het feit dat Alice in Wonderland een magisch verhaal is, gaat het ook over opvoeding. Alice is eraan gewend dat zij constant verbeterd wordt in haar gedrag en kennis, terwijl dat in Wonderland op een negatieve manier gebeurt. Wanneer Alice denkt dat zij iets goeds doet (vragen stellen, conclusies trekken, beleefd zijn, regels volgen) wordt zij daar negatief op aangesproken door de dieren. Lewis Carroll heeft met Wonderland een plek proberen te scheppen waar het kind zichzelf kan zijn, iets wat Alice moeilijk kan loslaten doordat ze altijd denkt aan wat haar is geleerd.

Motto

Zo op een gouden zomerdag...

Zo op een gouden zomerdag
gaan wij slechts langzaam voort,
want kleine armpjes roeien ons,
maar niet zoals het hoort.
En kleine handjes doen alsof
Er 'n stuurman is aan boord

O, wrede drie, dat jullie nu,
ondanks dit lome weer,
verhaaltjes eigen van de stem
die zwijgen wil dit keer.
Maar tegen dit driekoppig koor
heeft één stem geen verweer.

Daar geeft de Eerste haar bevel:
'Begin maar bij het begin.'
De Tweede zegt, iets aardiger:
'Er mag best onzin in.'
De Derde onderbreekt hem slechts
zo om de andere zin.

Maar dan wordt het algauw muisstil
en volgen zij kordaat
het droomkind naar dat vreemde land
waar zij met dieren praat.
En langzaamaan geloven ze
dat het wellicht bestaat.

Wanneer dan na verloop van tijd
de fantasie verzaakt,
en de verteller zeer vermoeid
zijn werkzaamheden staakt,
dan wordt hem dat niet toegestaan:
het moet eerst afgemaakt.

En zo groeit het verhaal maar door
en komt langzamerhand
door al die vreemde voorvallen
dit Wonderland tot stand.
En vrolijk roeien wij weer terug
door 't stille avondland.

O, Alice, neem dit sprookje mee
en koester het voortaan
daar waar je kinderdromen met
herinnering samengaan,
als een verwelkte bloemenkrans
geplukt hier ver vandaan.

Dit gedicht gaat over het ontstaan van Alice in Wonderland. De auteur Lewis Carrol schreef het op nadat hij het sprookje verzonnen had voor zijn kinderen, waarvan er ook een Alice heette.

Trivia

De verfilming die Tim Burton van Alice in Wonderland maakte (2010) wijkt in grote mate af van het originele verhaal. Alice speelt in die wereld namelijk een essentiële rol om Wonderland te redden, iets wat in het originele boek niet aan de hand is.

Lewis Carroll schreef Alice in Wonderland nadat hij het zelf aan zijn kinderen had verteld om ze te vermaken. Een van zijn dochters heet dan ook Alice en het personage is gebaseerd op haar karaktertrekken.

Lewis Carroll leefde van 1832 tot 1898. Hij was wiskundige en doceerde zijn vak aan de universiteit van Oxford.

Titelverklaring

Alice in Wonderland is eenvoudig te verklaren. Het meisje dat de hoofdrol speelt in dit boek heet Alice en ze bevindt zich in een wonderlijke wereld waar dieren kunnen spreken en alles anders werkt. Door de dieren zelf wordt net nooit Wonderland genoemd, er is geen naam voor de plek waar zij zich bevindt. Maar het feit dat er wonderlijke dingen gebeuren is reden genoeg voor Alice en haar zusje om de naam Wonderland eraan te geven.

Structuur & perspectief

Het boek is opgedeeld in 12 hoofdstukken. Elk hoofdstuk bespreekt een apart stukje van het verhaal waarin een dier of mens met Alice spreekt. Het wordt in chronologische volgorde verteld, ook al zijn er veel gaten in het verhaal die niet ingevuld worden, zoals wanneer de Boer de taartjes gestolen zou hebben, wat Alice daarmee te maken heeft en wat de Hertogin in de gevangenis heeft doen belanden.

Het boek wordt helemaal vanuit Alice verteld, behalve op het einde. Dan heeft Alice' zus ook een eigen (korte) droom over Wonderland. Alice trekt bijzondere conclusies uit de dingen die ze ziet. Bijvoorbeeld denkt ze dat mensen geïrriteerd raken van het ruiken van peper en daarom boos zijn. Geuren zijn gelinkt aan emoties, wat weer een woordspelletje is van de schrijver/vertaler. Het feit dat kinderen zoet worden van snoepjes is ook maar een gezegde,

terwijl dat in deze context als feitelijke waarheid gezien wordt.

Decor

Er staat geen tijd gegeven in dit boek, de kleding van Alice wordt niet omschreven ook haar omgeving niet. Het is dus niet aan het decor vast te stellen wanneer het verhaal zich afspeelt, bovendien wordt het ook niet genoemd in het boek. Het is door de eigen schrijver gesitueerd in zijn eigen tijd, maar het groeit mee met de jaren. Kinderen van nu zouden door de digitalisering wel nog meer opkijken van een konijn met een zakhorloge. Of het principe van een hoedenmaker is zeker niet meer alledaags, terwijl Alice beweert er al eerder een ontmoet te hebben. Nu dragen deze dingen alleen maar bij aan de grappige en gekke aspecten van het boek.

Het decor is moeilijk vast te stellen, omdat Wonderland zo plotseling en zonder reden verandert van omgeving. Thuis heeft Alice een grote tuin, waar ze door het gat in de heg naar Wonderland valt. In Wonderland ziet ze in eerste instantie een rij deuren, dan opeens een heel klein deurtje waardoor ze de tuin ziet. Daarna is ze in een kamer met een tafel en het krimp-drankje, dan in haar eigen tranenmeer, vervolgens weer in een bos, enz. De ruimtes vloeien in elkaar over zonder dat Alice het door heeft. Er wordt niet bijzonder veel aandacht besteedt aan het omschrijven van de ruimte, het feit dat er bijvoorbeeld een bos is genoeg en er wordt niet uiteengezet wat voor bomen er staan, de bijzonderheden daarvan worden niet expliciet verteld.

Stijl

Het boek is in relatief simpele taal geschreven. De gebruikte editie voor dit verslag is een geïllustreerd kinderboek, terwijl er bij uitgeverij Penguin in het Engels ook eenvoudige edities te vinden zijn die iets ingewikkelder taalgebruik hebben. Het verhaal wordt namelijk verteld op een manier met veel woordspelingen, alliteraties en grapjes. Als dit letterlijk naar het Nederlands wordt vertaald gaat dat vaak verloren, terwijl de woordkeus van Carroll het verhaal juist goed maakt. De Nederlandse vertaalster Sofia Engelsman heeft dan ook de woorden dusdanig poëtisch vertaald, dat ook in de Nederlandse tekst van de grappige uitspraken en onzinnige woorden voorkomen.

In de introductie van het boek staat dat de uitgeverij graag een kindvriendelijke vertaling wilde van het boek, zodat iedereen vanaf 10 jaar het zelfstandig zou kunnen lezen. Vergeleken met het originele Engels is dit boek dan ook goed te lezen voor kinderen die niet met Engels als (moeder)taal zijn opgegroeid. Dat resulteert wel in iets andere nuances in de gesprekken die Alice heeft, maar de grote lijn blijft uiteraard hetzelfde.

Alice praat heel veel tegen zichzelf en heeft grappige kindergedachten. Ook vindt ze dat de dieren maar bot en onaardig zijn. Het gaat deels dus ook over kinderen die volwassen worden (denk aan het alsmar groeien van Alice, de beleefdheidsvormen en het opscheppen met haar kennis).

Slotzin

Hoe zij op haar buurt kleine kinderen om zich heen zou verzamelen en hun ogen zou laten glanzen door ze vreemde verhalen te vertellen, misschien zelfs wel die gekke droom over Wonderland, van zo lang geleden. En hoe ze mee zou leven met hun kleine problemen, zou delen in hun kinderlijke pret, met steeds in gedachten haar eigen kindertijd en die gelukkige zomerdagen.

Beoordeling

Alice in Wonderland is een erg leuk boek, zowel voor jong als oud. Wat ik grappig vind, is dat het voor volwassenen waarschijnlijk verwarrender is dan voor een kind. De rijmpjes die ze verkeerd opnoemt en de 'feiten' die niet meer kloppen, voor (jong)volwassenen is dat moeilijk los te laten omdat ze zoveel meer wereldkennis hebben. Logica werkt in Wonderland niet zoals in de echte wereld, het is op een bepaalde manier kinderlogica. Dus voor volwassenen bemoeilijkt dat het lezen een beetje, omdat je constant stilstaat bij wat niet klopt. Uiteraard maakt dat het ook nog leuker, omdat je ziet dat Lewis Carroll het vanzelfsprekende heeft veranderd en daarmee echte verwarring veroorzaakt.

Ik kan het niet helpen dan er ook een diepere laag in te zien. De tijden waarin Lewis Carroll leefde waren roerig. De Franse Revolutie was voorbij, maar dat betekende niet dat het daarmee afgedaan was. Het gemak waarmee de guillotine gebruikt werd en de waardeloze manier van politiek voeren komen voor in het verhaal. De koningin die om niets iedereen zijn of haar hoofd eraf laat hakken, het eindeloos debatteren van de vogels en de slechte, op zijn teentjes getrapte leider Muis; het lijken allemaal afgeleiden van de politieke situatie in Verlicht Europa dat Carroll in zijn verhaal heeft verwerkt.

Alice in Wonderland zou ik aan iedereen aanraden, zowel kinderen, als tieners, als volwassenen. Het is niet alleen een leuk verhaal, het laat ook zien hoe wij denken en hoe gehecht de mens is aan zijn logica.

Recensies

"In 2015 is het 150 jaar geleden dat Alice in Wonderland van Lewis Carroll voor het eerst uitkwam. Reden voor Gottmer om het boek in vertaling van Sofia Engelsman opnieuw te laten illustreren, en wel door Floor Rieder. Ze hadden geen beter passende illustrator kunnen kiezen, want de tekeningen van Rieder zijn magisch en bevreemdend."

<https://www.tzum.info/201...iegelland/>

"Personally, at 16, I found the book strange and uninteresting. However if I was 8-14 I would have loved the fantastic fantasy world Carroll creates. I never expected the events that happened because they were bizarre and unpredictable."

<https://www.theguardian.c...wonderland>

"The book is brilliant for children, but with enough hilarity and joy for life in it to please adults too, Alice's Adventures in Wonderland is a lovely book with which to take a brief respite from our overly rational and sometimes dreary world."

<https://www.thoughtco.com...iew-738482>